

saaledes at en Virkning først kunde indtræffe, naar den efter Fredningens Indførelse tidligst udklækkede Yngel var opvokset til Fisk af fangbar Størrelse.

I Foraaret 1904 var det 3 Aar siden, det første Hold Yngel efter Lovens Ikrafttræden blev udklækket i Gudenaåen, og allerede i Efteraaret 1903 — altsaa saa tidlig, som der overhovedet var Mulighed for at kunne se nogen Virkning — viste der sig en stor Mængde af smaa Ørreder, hvilket ikke tidligere — i hvert Fald ikke i mange Aar — var iagttaget her. De fleste af disse Ørreder vare ganske vist Undermaalsfisk, men derfor ligefuldt et Bevis for Fredningens gavnlige Indflydelse. Det samme har gentaget sig i Aar, og ved Siden heraf har der i Sommermaanederne vist sig en kendelig Forøgelse af Fangsten af unge Fisk ved Frisenvold Fiskegaard, saaledes, at medens Opgangen af Ørred her i Sommermaanederne i de første 3 Aar i Gennemsnit kun var 180 Stkr., hvoraf 55 pCt. vare unge Fisk, har der i Aar i de samme Maaneder vist sig en Opgang paa 341 Stkr., hvoraf ca. 80 pCt. vare unge Fisk.

Som det var at vente, da Laksens Formering næsten kun lod sig udføre ad kunstig Vej og i de første Aar ikke i noget større Omfang (jvfr. ovenfor) har Lovens Indvirkning paa Lakseopgangens Forøgelse hidtil ikke været i Stand til at holde Skridt med Ørredopgangens. Det bør dog anføres, at det i de sidste Aar er lykkedes at faa Opdrætningen af Lakseyngel ført igennem med et mere tilfredsstillende Resultat, saa at ogsaa Opgangen af denne Fisk kan ventes i en nær Fremtid at ville tiltage noget mere end hidtil. Da det bl. a. ved Undersøgelse har vist sig, at de første Gang ud til Havet søgende ganske unge Fisk (den udvandrende Yngel) — saavel af Laks som af Ørred — i det sidste Aars Tid baade lettere og i større Antal end tidligere lade sig fange ved Vaaddragning i Aaens nedre Løb, kan man under alle Omstændigheder gaa ud fra, at Bestanden af unge Laksefisk (Laks og Ørred) alt i alt er tiltaget — maaske endogsaa meget betydeligt — saa at der for saa vidt er indtraadt en meget væsentlig Bedring af Forholdene i Sammenligning med tidligere.

Bestræbelserne maa imidlertid ikke alene gaa ud paa at forøge Bestanden af de unge Fisk, men tillige have Forøgelsen af de store og mest værdifulde Fisk til Maal, og navnlig vil dette være af den største Betydning for Laksens Vedkommende, da det kun er de store Laks, der have nogen særlig Værdi, ikke blot fordi de ere store, men tillige fordi de næsten udelukkende gaa op paa den Tid af Aaret, hvor de ere fedest og have størst Værdi, o: om Vinteren længe inden Legetiden. — I Betragtning af, at Laksefiskene maa lege flere Gange i de ferske Vande, inden de blive store, vil det indses, at der, saafremt man Aar for Aar opfanger alle de Fisk, der gaa op fra Havet, altsaa ogsaa hele den indvundne Forøgelse af unge Fisk, ikke vil være megen Anledning til at vente nogen Forøgelse af Antallet af de store Fisk. I et Vandløb som Gudenaåen lader naturligvis neppe hver eneste opgaaet Fisk sig fange, men det kan dog anføres, at det efter Undersøgelser, der med dette Maal for Øje ere anstillede ved Frisenvold Fiskegaard, har vist sig, at det Antal Fisk, der efter Legen — altsaa som Nedfaldsfisk — ere iagttagne her, har været yderst begrænset.

En Opfangning af alle de aarlig opgaaede Fisk lader sig undgaa ved to forskellige Fredningsmaader. Den ene bestaar i, at man sætter Mindstemaalet op, men i Betragtning af, at de mindste Laks, der gaa op i Gudenaåen — efter at de som 5—7 Tommer lang Yngel ere gaaede ud i Havet — ere ca. 19 Tommer lange, vil det være indlysende, at en Forøgelse af Mindstemaalet kun vil gavne denne Fisk, naar Forøgelsen bliver saa stor, at Maalet bliver en Del over 19 Tommer. Da man endvidere — som det gentagne Gange har vist sig — ikke tør gaa ud fra, at Fiskerne kunne skelne Laks og Ørred fra hinanden, vilde man naturligvis være nødsaget til ogsaa at sætte Ørredens Mindstemaal lige saa meget op, men herved vilde denne Fremgangsmaade medføre en meget følelig Indskrænkning i Ørredfiskeriet.

Den anden Fremgangsmaade er mere fordelagtig, idet den bestaar i at skaane de magre udlegede Nedfaldsfisk, der som Handelsvare alligevel kun have en meget beskedent Værdi; da for Laksens Vedkommende saa godt som alle de udlegede Fisk bestaa af Sommerlaks, o: smaa eller middelstore Laks, vil man ved denne Fremgangsmaade fortrinsvis blive sat i Stand til at værne netop en Del af de Fisk, der maa værnes for at „Vinterlaksenes“ Antal i de følgende Aar kan forøges. Sommerlaksens Værdi er forholdsvis ringe selv paa den Tid, hvor de lige komme op fra Havet; allerede i Juni Maaned betales Laksen ikke højere end de samtidig kommande Ørreder og senere paa Aaret er Værdien stærkt dalende og i højere Grad, end Tilfældet er for Ørredens Vedkommende.